

gaaende Omvalg. Det har forekommet Udvalget, at Udkastet ikke har været heldigt i de fra de almindelige Regler for Omvalg afvigende Forrifter, som Udkastet indeholder. For det Første angaaende det Spørgsmaal, hvem der kan komme paa Omvalg, indeholder Udkastet den Bestemmelse, at „have flere end to ved anden Afstemning havt ligemange Stemmer, foregaaer Omvalget mellem dem Alle.“ Der er nu ikke taget Hensyn til det Tilfælde, at, — hvis vi ville holde os til Landsthingsvalgene paa Færøerne, hvor der er 14 Valgmænd, — een af Candidaterne kan have erholdt 5 Stemmer og to 4 Stemmer, medens den 14de Stemme er splittet. Dette Tilfælde — eller et lignende — vil dog maaskee være det, som hyppigst kan indtræffe; der staaer nemlig „have flere end to o. s. v.“ I dette Tilfælde vil naturligviis den, der har 5 Stemmer, komme paa Omvalg, og Lodtrækning maa kun finde Sted imellem de to, der have de fleste Stemmer efter ham. Fremdeles maa jeg bemærke, at, hvis man vil holde sig strengt til Ordene, som de findes i Udkastets § 52, vil man kunne tænke sig det Tilfælde, at een af Candidaterne vil kunne opnaae 6 Stemmer, og 4 hver 2 Stemmer; der have altsaa flere end 2 faaet lige mange Stemmer. Der skal altsaa foretages Omvalg iblandt dem alle, og det vil vist neppe være hensigtsmæssigt. Eller man vil endogsaa kunne tænke sig, ved strengt at urgere Ordene, at 2 kunne have erholdt 4 Stemmer hver, og 3 hver 2, saa skal ligeledes Omvalget foregaa mellem Alle, fordi flere end 2 have erholdt lige mange Stemmer, hvorimod efter almindelige Regler Omvalget her kun vilde foregaa mellem dem, der have erholdt 4 Stemmer. Det har vist ikke været Meningens med Udkastet; jeg formoder, at Udkastet har tænkt sig underforstaaet „og Ingen have havt flere Stemmer,“ men det staaer ikke i Udkastet. Efter Bestemmelsen, som den vilde være, naar disse Ord blive underforstaaede, vil man kunne tænke sig det Tilfælde, at de 14 Stemmer vare fordeelte paa 7 Candidater, som hver havde 2 Stemmer, ja, hvis man vil gaae til Mulighedens yderste Grændse, saa kunde man tænke sig, at de vare fordeelte paa 14 Candidater, saa at hver kun fik een Stemme. Det vilde

dog være et besværligt Omvalg, der blev at foretage imellem dem. Hvis man ikke sætter nogen Grændse for dem, der kunne komme paa Omvalg, saa vil man kunne komme i det Tilfælde, som virkelig er fremkommet for endeel Aar siden i det franske Academie, nemlig at man, efter at have gjentaget Afstemningen nogle tredive Gange, dog maatte opsætte den et Hjerdingaar, uden at komme til noget Resultat dengang. Det vil vist være i det ærede Things Erindring, at — jeg troer for ikke meget over et Aar siden — maatte man i den nordamerikanske Congres ved Valget af en Formand flere Dage i Træk gjentage Afstemningen, netop fordi man ikke havde bestemt Grændsen for, hvem der kunde komme paa Omvalg. Det er jo netop Hensigten med Regler for Omvalg, at gjøre det muligt, at kunne komme til et endeligt Resultat, uden at gjentage Afstemningen for ofte. Med Hensyn til den anden Bestemmelse i Udkastet, nemlig om det endelige Valg, siges der, at Omvalget forsaettes, indtil den saaer over Halvdelen af de afgivne Stemmer, eller to lige mange Stemmer. Dette er nu heller ikke paa nogen Maade klart; man kunde jo tænke sig under den Forudsætning, som Udkastet gaaer ud fra, at flere end to kunde komme paa Omvalg, det Tilfælde, at Stemmerne bleve fordeelte saaledes, at een fik 6, een 3, to hver 2 og een 1 Stemme, saa er det Tilfælde indtruffet, som nævnes i Udkastet, at nemlig to have lige mange Stemmer. Nu skal altsaa Lodtrækning afgjøre, hvem der skal være valgt, men nu veed man ikke, om Lodtrækningen skal foregaae imellem de to, der hver fik 2 Stemmer, eller imellem den, som havde 6, og den, som havde 3. Meningens er vistnok ligeledes her, at, hvis to have lige mange Stemmer og ingen flere, saa skal Lodtrækning gjøre Udslaget. Men ogsaa i dette Tilfælde kunde man tænke sig, at der fremkom et Resultat, som ikke var tilsigtet, nemlig at der f. Ex. var 2, som fik 3 Stemmer hver, og de andre 8 Stemmer vare fordeelte lige paa 4 andre. Jeg troer derfor, at disse Bestemmelser ingenlunde ere heldige, og maa derfor anbefale det ærede Thing at overveie, om det ikke vilde være rigtigst at antage det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille. Man vil maaskee kunne